

www.vcmstudy.ir

یادداشت
نفت و گاز

بررسی سبب سوخت حمل و نقل اوکراین

تاریخ انتشار: ۱۹ تیر ۱۳۹۷

کشور اوکراین در شرق قاره اروپا واقع شده اما عضو اتحادیه اروپا نیست. این کشور با مساحتی بالغ بر ۶۰۰ هزار کیلومتر مربع (۳۵٪ ایران)، ۴۵ میلیون نفر (۵۵٪ ایران) جمعیت دارد. سرانه تولید ناخالص ملی اوکراین ۲۱۸۶ دلار است که ۴۴٪ ایران می باشد. کل تولید و مصرف انرژی اوکراین در سال ۲۰۱۵ به ترتیب ۹۳ و ۵۱ میلیون بشکه معادل نفت خام بوده است. این در حالیست که کل تولید و مصرف انرژی ایران در سال ۲۰۱۵ به ترتیب ۳۳۷ و ۱۷۶ میلیون بشکه معادل نفت خام بوده است. کشور اوکراین در هر سه منبع نفت، گاز و زغالسنگ تولیدکننده و واردکننده می باشد. همچنین به میزان ۲۳ میلیون تن معادل نفت خام از انرژی هسته ای برای رفع نیاز خود استفاده می کند.

کشور اوکراین با داشتن چندین پالایشگاه، روزانه بیش از ۱۶۰ هزار بشکه فرآورده وارد می کند. این کشور در بخش حمل و نقل جاده خود از ۴ نوع سوخت اصلی استفاده می کند که عبارتند از بنزین، دیزل، ال پی جی و سی ان جی. سبد سوخت حمل و نقل جاده ای در اوکراین مطابق نمودار می باشد.

در کشور اوکراین حمل و نقل با خودرو چندان جایگاهی ندارد. سرانه هر ۱۰۰۰ نفر در این کشور ۲۰۲ خودرو است در حالیکه در ایران ۲۵۶ خودرو است. این موضوع در کنار مساحت کمتر، بهره وری بالاتر و توسعه حمل و نقل ریلی و هوایی در این کشور باعث شده است که سرانه مصرف سوخت اوکراین نسبت به ایران خیلی کمتر باشد.

کشور اوکراین طی برنامه هایی که در سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۷ برای افق های حمل نقل در سال های ۲۰۲۰ و ۲۰۳۰ داشته است، به دنبال افزایش بهره وری، کاهش گازهای گلخانه ای و تنوع سبد سوخت در بخش حمل و نقل بوده است. همانطور که در نمودار فوق مشخص است، این کشور توانسته است که از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵ کل مصرف بخش حمل و نقل جاده ای را کاهش دهد. همچنین در طی ۵ سال اخیر، سهم بنزین روز به روز کاهش یافته و سهم ال پی جی زیاد شده است. میزان مصرف سی ان جی نیز به دلیل منازعات گازی میان اوکراین و روسیه کاهش یافته است.

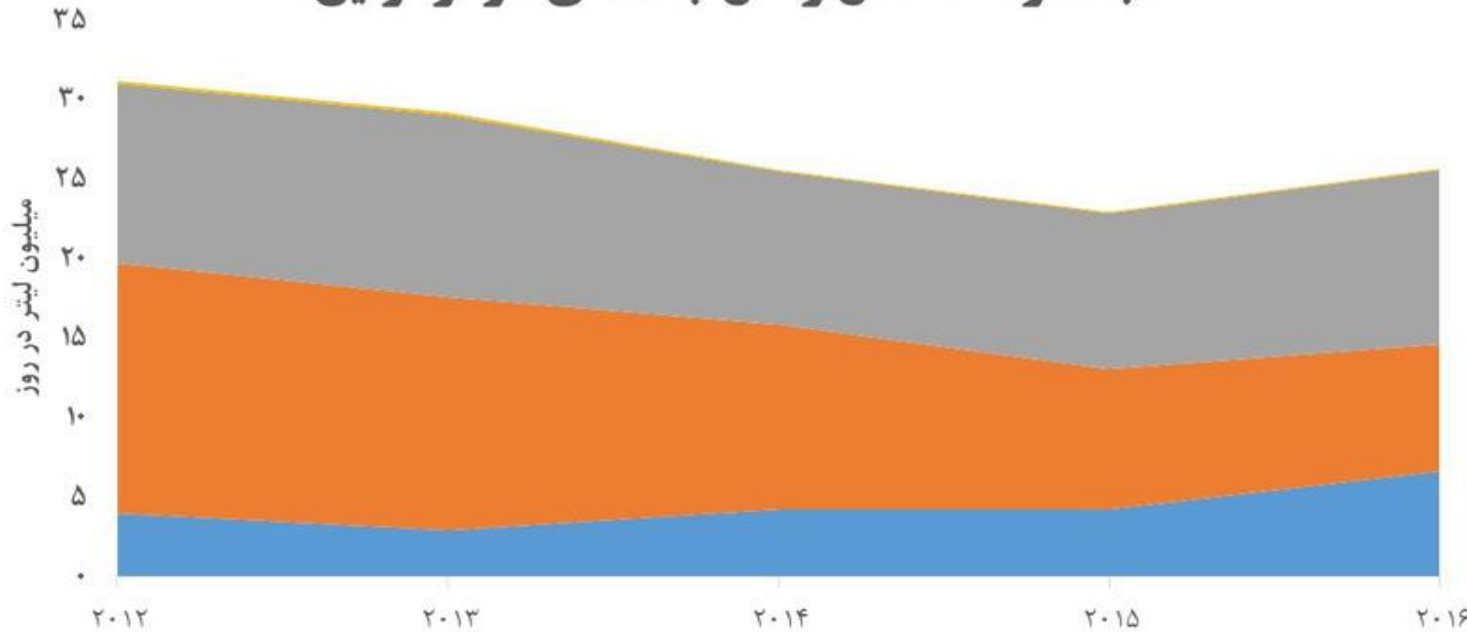
مرکز مطالعات زنجیره ارزش

یادداشت

نفت و گاز

سبد سوخت حمل و نقل جاده ای در اوکراین

State Statistics Service of Ukraine

■ ال پی جی ■ بنزین ■ دیزل ■ گاز معادل بنزین

VCMStudy.ir

www.vcmstudy.ir

مرکز مطالعات زنجیره ارزش معتقدست که سیاست های مدیریت مصرف سوخت از جانب دولت، نباید هزینه حمل و نقل خانوار را افزایش دهد. از همین رو اعمال سیاست های سختگیرانه در مورد سوخت هایی که دولت در تأمین آن هزینه زیادی می پردازد، می بایست همراه با کاهش هزینه استفاده از سوخت های جایگزین یا حمل و نقل عمومی باشد. کشور ایران در حال حاضر با شرایط تحریم مواجه است و به نظر می رسد که این موضوع سبب کاهش درآمدهای نفتی خواهد شد؛ لذا می بایست درآمدهای حاصل از فروش فرآورده که تحریم پذیری کمتری دارند، افزایش یابد و این امر جز با جایگزینی سوخت های گازی و زیستی (متانول) با بنزین و گازوئیل امکان پذیر نخواهد بود. این جایگزینی پر سود، خود نیازمند سرمایه گذاری است که همکاری دولت و مجلس در ریل گذاری صحیح قانونی و برنامه ای برای بخش خصوصی را می طلبد.

www.vcmstudy.ir

امیدواریم از مطالعه این سند، استفاده مفید برده باشید
نقطه نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را از طریق ایمیل زیر با ما در میان بگذارید

VCMStudy@gmail.com